

Karinthy Frigyes: Almafa

Forduljon el, aki szégyeli magát,
Most elmondom az almafa dalát.

Ő tehet róla, mágus Aladin
Hogy együtt voltunk s nevettünk valamin.

Egyszer csak intett, bókolt hevenyén -
Láng csapott fel a szoba közepén.

Bókolt, intett és visszahullt a láng
Gyökeret vert a deszkapalánk.

A szőnyeg, a szőnyeg, pezsgett, mint a hab
Almafa állt a lámpa alatt.

Ember kérdez, almafa felel -
De ezt már inkább szóval mondom el.

Almafa, rázd meg fürteidet,
Kint süt a nap, horpad az ablak
Odakint összesűgnak a fák -
Almafa, almafa, almavirág.

Almafa, rázd meg fürteidet!

Almavirág, ki látott havazni tavasszal?
Hajamra hullott lepkeszirmod
Hajamra hullt, kezemre szállt, -
Mi van mögötted, almavirág?

Almafa, rázd meg fürteidet!
Almavirág, ki látott havazni tavasszal?

Almabogyó, de fehér, de habos a húsdod
Síma héjja tenyerembe símult -
Almabimbó, bimbó, almagerezd
Elgurul, fogd meg, ne ereszd!

Almafa rázd meg fürteidet!
Almavirág, ki látott havazni tavasszal?
Almabogyó, de fehér, de habos a húsdod.

Mondtam almafának, nincs egyebed?
Csodálkozva nézett rám, nevetett.

Almafa, almavirág, almabogyó
Mit adhat almafa mást, te bohó?

Almafa nem, de te csodafa is vagy, az ám!
Terem rajtad, ami semmi almafán.

Aladin mondta és ő mindent megokol
Hogy gránátalmát rejtegetsz valahol.

Almafa, mért rázza lombod a dac?
Megharagszom, ha valamit letagadsz!

Megharagszom, megrázom, széttárom a
lombod,
Eltöröm ágaid, ha meg nem mondd.

Ember haragszik, almafa hallgat
Aki még álmos, forduljon a falnak.

Almafa, szertezilálták lombjaidat
Almavirág, szellő szétfújta a szirmod
Gránátalma, belédharapott valami
Langyos habocska buggyant az ágra.

Almafa, rázd meg fürteidet,
Almavirág, ki látott havazni tavasszal?
Almabogyó, de fehér, de habos a húsdod!
Gránátalma, belédharapott valami.

Addigra este, lusta este volt
Ezüstfelhők közt hegedült a hold.

Ő tehet róla, mágus Aladin,
Hogy együtt voltunk s nevettünk valamin.

